

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119432513
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119432513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcov 1/ Z. G., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom L. XX, 2/ Poľovnícke združenie „CHSP“ Dolný Kubín, so sídlom M. R. Štefánika 1821, Dolný Kubín, IČO: 36 141 267, obaja právne zastúpení JUDr. Lenkou Choma, advokátkou so sídlom M. R. Štefánika 1821, Dolný Kubín, IČO: 42 214 165, proti žalovaným 1/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, 2/ S.. F.. Y. O., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom V. XXX/X, V., o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov pozemkov poľovného revíru Grapy a iné, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 18C/4/2020-190 z 29. septembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“), odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I. výrok). Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaného 1/ (II. výrok). Taktiež žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaného 2/ (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobcovia sa voči žalovaným domáhali určenia neplatnosti uznesení č. 4 a 5 zhromaždenia vlastníkov pozemkov poľovného revíru Grapy prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dňa 23. 07. 2019 v A., a tiež určenia, že zvolení splnomocnenci vlastníkov poľovných pozemkov - žalovaná 2/ a Bc. P. E., nie sú oprávnení konať v mene vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Grapy, ktorú žalobu odôvodnili tým, že zvolávateľ zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, začlenených v rámci poľovného revíru Grapy, t. j. žalovaný 1/, zastúpený žalovanou 2/, porušil ustanovenia zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) tým, že na predmetnom zhromaždení došlo k hrubému prekročeniu plnej moci žalovanou 2/ udelenou jej žalovaným 1/, a to najmä o hlasovaní o bode č. 5 programu, pričom zhromaždenie nedodržalo zákonný postup po prijatí uznesenia č. 4. v otázke voľby splnomocnencov a schválilo uznesenie č. 5.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 77 ods. 1, § 137 písm. c), d), § 149, § 153, § 154, § 228 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 5 ods. 1 až 7, § 11 ods. 1, 2, 3, § 13 ods. 1 písm. b), § 14 ods. 1, § 16 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve, § 136 ods. 1, 2, § 137 ods. 1, § 139 ods. 2, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. V prvom rade sa zaoberal vecnou legitimitáciou strán sporu, ktorá je jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby, pričom mal za preukázané, že na zhromaždení vlastníkov poľovných revírov, konanom dňa 23. 07. 2019 sa zúčastnili aj iné osoby ako je okruh sporových strán, pričom žalovaní nie sú vlastními dotknutých poľovných pozemkov, keďže žalovaný 1/ je ich správcom viac ako 1/3 poľovných pozemkov vo vlastníctve SR a žalovaná 2/ je vedúcou Odštepného závodu Námestovo, pričom žalovaného 1/ zastupovala na základe plnej moci. Pri rozhodovaní o výkone poľovníctva v uznanom poľovnom revíri sa posudzuje dané právo ako spoločná vec, o hospodárení s vecou spoločnou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, pričom konštatoval nedostatok pasívnej vecnej legitimácie, ktorá nesvedčí stranám označeným žalobcami na strane žalovaných, ktorí nie sú vlastními, ani spoluvlastníkmi dotknutých poľovných pozemkov, pričom stranami v spore by z hľadiska vecnej legitimácie museli nevyhnutne byť všetci vlastníci poľovného revíru Grapy, vzhľadom na právo hlasovať na zhromaždení vlastníkov všetkých vlastníkov a prípadné určenie neplatnosti prijatých uznesení, resp., určenie, že zvolení splnomocnenci vlastníkov poľovných pozemkov nie sú oprávnení konať v ich mene, by sa prejavilo v právnom postavení všetkých vlastníkov poľovného revíru, ktorý záver vyplýva z príslušných ustanovení zákona o poľovníctve. Pri rozhodovaní vlastníkov o postúpení užívania poľovného revíru inej osobe sa postúpenie užívania realizuje písomnou zmluvou (§ 13 ods. 1 zákona o poľovníctve), ktorú uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastními spoločného poľovného revíru a pri určení neplatnosti prijatých uznesení, ako aj neplatnosti zvolenia splnomocnencov vlastníkov poľovných pozemkov vo vzťahu k stranám sporu ide o nerozlučné spoločenstvo, v dôsledku čoho sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 CSP), z čoho vyplýva nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom sporu a nemožno pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu, a aby sporné uznesenia boli záväzné len pre jednu skupinu vlastníkov a pre inú nie, keďže výrok rozsudku je podľa § 228 CSP záväzný nielen pre strany, ale aj ich právnych nástupcov. Nutnosť účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v spore nemusí vyplývať z výslovného ustanovenia právneho predpisu (zákona o poľovníctve), pretože vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom konania (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/425/2016 zo dňa 27. 09. 2017, sp. zn. 12Co/59/2020 zo dňa 20. 08. 2020). Nakoľko žalobcovia neoznačili na strane žalovaných všetky pasívne vecne legitimované subjekty, zabránili súdu v možnosti posudzovať dôvodnosť žaloby z hľadiska tvrdených dôvodov neplatnosti sporných uznesení a zvolenia splnomocnencov vlastníkov. Zároveň poukázal na súčasnú právnu úpravu CSP oproti pôvodnej právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku o žalobách na určenie podľa § 137 písm. c), d) CSP, prejednávaná žaloba je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, ktorá je prípustná len za podmienky, že vyplýva z osobitného právneho predpisu (napr. Zákon o dobrovoľných dražbách, Zákonník práce, OZ), pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť požadovať určenie neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov. V uvedenom smere poukázal na záver rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/425/2016. Zároveň uviedol, že aj v prípade preformulovania žalobného návrhu v súlade s § 137 písm. c) CSP, by bolo povinnosťou žalobcov preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý by v danej veci absentoval aj za predpokladu, že by stranami sporu boli všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, keďže z notárskej zápisnice sp. zn. N 68/2020, NZ 5533/2020, NCRIs 5656/2020 vyhotovenej notárom JUDr. Mariánom Zbojom dňa 20. 02. 2020, zo zhromaždenia konaného dňa 18. 08. 2020 v O. H. vyplývalo, že vlastníci poľovných pozemkov opätovne hlasovali o užívateľovi poľovného revíru, ako aj o zástupcoch vlastníkov poľovných pozemkov a uznesením č. 6 opätovne ako užívateľa poľovného revíra schválili Poľovnícky spolok STOH a uznesením č. 7 schválili zástupcov vlastníkov, ale už iné osoby ako v pôvodnom uznesení č. 5.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP v zmysle zásady úspechu tak, že plne úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie a žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podstatou ich odvolacích námietok boli odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Nesúhlasili s konštatovaním prvoinštančného súdu, že ani žalovaní nie sú vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíry Grapy, ktorá skutočnosť je zjavná z podanej žaloby, keďže žalovaný 1/ je zákonným správcom lesných pozemkov vo vlastníctve SR a je teda jedinou organizáciou oprávnenou konať v mene SR. Právna neistota vo veci bola a je daná práve pre konanie žalovanej 2/, ktorá zastupovala žalovaného 1/ a ignorovala znenie plnej moci, teda rozhodovala svojvoľne. Obranu žalovaného 1/ považovali za účelovú, pretože ak by sa konkludentne schválilo prekročenie plnej moci žalovanou 2/, nebol by žalovaný 1/ konal v rovnakej otázke opäť, a teda by sa nezúčastnili na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dňa 18. 02. 2020. Konanie žalovaného 1/ je v priamom rozpore s jeho tvrdeniami, pričom na napádanom zhromaždení v obci L., konanom dňa 23. 07. 2019 bola schválená náhrada pre vlastníkov poľovných pozemkov vo výške 13,-Eur za 1ha ročne, ale na zhromaždení konanom dňa 18. 02. 2020 bola už táto výška náhrady v sume 90,-Eur za 1ha ročne, teda žalovaný 1/ by mal mať ako štátny podnik záujem na čo najvyššom možnom príjme. Ku konštatovaniu okruhu strán sporu a nalievavého právneho záujmu považoval danú skutočnosť za irelevantnú, nakoľko iba a výlučne konaním žalovanej 2/, ktorá zastupujú žalovaného 1/, nerešpektovala jemu udelenú plnú moc, došlo k vzniku právnej neistoty a nezákonnému prijatiu rozhodnutia o užívatel'ovi poľovného revíru a jedine danou žalobou sa dá docieľiť právny stav za účelom opätovného rozhodovania vo veci užívania poľovného revíru Grapy zákonným spôsobom. Za neprípustné považoval uprednostnenie a slepo aplikujúci sudcovskú koncentráciu bez vypočítania strán sporu (uviedli účastníkov sporu), ktorý postup je absolútne legitímny, že v priebehu sporu sa využívajú prostriedky procesnej obrany, ani na správanie a argumentáciu protistrany. Keďže nemajú k dispozícii iný právny nástroj ako sa domôcť svojich práv, teda stav, pri ktorom je možné opätovne zvolať zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, zamietnutím žaloby sa tak de facto dostali do stavu denegatioiustitiae, ktorý je neprípustný. Poukázali na čl. 2 ods. 1, 2, 3 CSP.

7. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť. Ku skutočnostiam uvádzaným v odvolaní v bode 2 sa už vyjadriť nevedel, keďže F.. S. N. už nie je generálnym riaditeľom, ani jeho zamestnancom, ani F.. Y. H., ktorý podpísal plnomocenstvo na druhé zhromaždenie konané dňa 18. 02. 2020, ktoré však nie je právnou skutočnosťou, majúcou za následok zánik zmluvy, uzatvorenej vlastníkami poľovných pozemkov dňa 16. 12. 2019 na základe prvého zhromaždenia. Nesúhlasil s názorom žalobcov o ich stave denegatioiustitiae, keďže existujú právne inštitúty na dosiahnutie ich práv správne zvolenou žalobou, pričom neznalosť zákona neospravedlňuje. Až do rozhodnutia o neplatnosti zmluvy zo dňa 16. 12. 2019, respektíve kým nebude táto zrušená, nemôžu vlastníci poľovných pozemkov uzatvoriť dvakrát na ten istý predmet novú zmluvu, pričom uznesením č. 5 na prvom zhromaždení zvolili splnomocnencov a určili rozsah zastupovania vlastníkov väčšinou hlasov 76,41 %, proti bolo len 17,32 % hlasov. Ak potom na druhom zhromaždení vlastníci určili iného užívateľa za inú odplatu, je to ich právo, ale kým nedôjde k zrušeniu prvej zmluvy, nemôžu vlastníci, resp. by nemali pristúpiť k uzatvoreniu ďalšieho záväzkového vzťahu, ktorú skutočnosť považuje za právne významnú, keďže neistota by bola, ak by boli dve platné zmluvy na ten istý predmet.

8. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov trvala na dodržaní plnej moci, pričom žalobcoví mali konkretizovať bod plnej moci, ktorý údajne porušila, ich všeobecné tvrdenie považovala za neopodstatnené a účelové. Nesúhlasila s tým, že svojvoľne nedodrжала riadny a zákonný postup, keďže zamestnanci žalovaného 1/ neboli oprávnení rozhodovať o riadnom a zákennom postupe na valnom zhromaždení, ktoré viedol predsedajúci zhromaždenia a nie zamestnanci odštepného závodu v J., na ktorom boli zástupcovia žalobcu 2/ zastúpeného ich právnym zástupcom a mohli prejaviť svoj názor, ale z ich strany nebola podaná žiadna námietka či návrh. Ku zhromaždeniu konanému dňa 18. 02. 2020 sa vyjadriť nevedela, keďže na ňom nebola prítomná, avšak dozvedela sa o podaní protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne, pričom Okresný úrad v Dolnom Kubíne, odbor pozemkový a lesný, vyzval na schválenie zmluvy o prenájme poľovného revíru Grapy pre Poľovnícky spolok STOH. Protestu prokurátora nebolo doteraz vyhovené.

9. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaných zotrvali na svojich stanoviskách, pričom podľa nich sa žalovaný 1/ v jeho vyjadrení k podstatným skutočnostiam uvedených v ich odvolaní nevyjadril, zaujal právne neudržateľný názor, že sa zúčastnil na ďalšom zhromaždení vlastníkov, dospelo k úplne iným rozhodnutiam na základe ním prejavenej, úplne odlišnej vôle ako na predchádzajúcom zhromaždení, čo považoval za irelevantné, pretože ním spochybňuje doterajšiu právnu prax a nabáda k amorálnemu konaniu, čo je neprípustné zo strany štátneho podniku ako správcu majetku SR. Za predpokladu

konkludentného schválenia prekročenia splnomocnenia by sa žalovaný 1/ nezúčastňoval na ďalšom zhromaždení a nehlasoval by za iný subjekt a za úplne inú cenu i odlišné podmienky zmluvy. Daný stav jednoznačne zavinilo prekročenie splnomocnenia žalovanou 2/ a je neakceptovateľný argument, že pochybil predsedajúci, ktorý bol len poverený na predsedanie zhromaždenia a nemohol nijako prejavíť vôľu za žalovaného 1/, na ktorý úkon bola splnomocnená výlučne žalovaná 2/.

10. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že vedome nemá záujem sa dopúšťať nezákonného a amorálneho konania a aj keď svojím konaním prispel k vzniknutému skutkovému stavu, neznamená to jeho nezákonné konania, keďže rozhodnutia prijímala väčšina hlasujúca na prvom zhromaždení a následne konala na základe uznesenia č. 5 prvého zhromaždenia, aby neurobili právne úkony, na základe ktorých by došlo k zrušeniu uzatvorenej zmluvy, nemožno dospieť k záveru o jeho amorálnom správaní sa len preto, že nevyhovel požiadavkám žalobcu 2/, zvlášť za situácie, keď na prvom zhromaždení žalobca 1/ nenavrhol odplatu vo výške 90,-Eur. Nemá vedomosť, čím jeho vyjadrenie - právny názor, spochybňuje doterajšiu právnu prax, keďže je bežné a nie v rozpore s dobrými mravmi, ak sa adresáti právnych noriem správajú tak, ako im právne normy určujú práva a povinnosti. Poukázal na § 139 ods. 2 OZ o nakladaní so spoločnou vecou a ak v čase druhého zhromaždenia bola uzatvorená platná zmluva na výkon práva poľovníctva zo dňa 16. 12. 2019, druhé zhromaždenie a prijaté uznesenia nie sú právnou skutočnosťou, spôsobujúcou zánik prvej zmluvy, pričom on a ostatní vlastníci by konali v rozpore s dobrými mravmi, ak by uzatvorili na základe druhého zhromaždenia ďalšiu zmluvu na ten istý predmet, čím by vznikol komplikovanejší právny stav, s vyšším zodpovednostným rizikom pre vlastníkov, keďže by existovali dve zmluvy a jednu by nedokázali plniť.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. Podľa § 380 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

13. V zmysle citovaného ustanovenia je odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby by boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalobcami v podanom odvolaní.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Po preskúmaní napadnutého rozsudku vychádzajúc zo žalobcami formulovaných odvolacích dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je správne. Námietky žalobcov uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažoval za spôsobilé privodiť zmenu (či dokonca požadované zrušenie) napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, jednotlivé dôkazy riadne vyhodnotil a vyvodil z nich zodpovedajúci správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správne príslušné právne normy. Ani v odvolacom konaní potom žalobcovia neuviedli skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal už prvoinštančný súd.

17. Prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí dospel k správne záveru, že v prípade určenia neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nejde o určenie práva, ani právneho vzťahu, keďže predmetné uznesenia predstavujú právnu skutočnosť, ktorej určenia sa možno domáhať len v prípade, ak to umožňuje osobitný právny predpis. Avšak zo zákona o poľovníctve sa právo domáhať neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov

nemožno, preto žalobcovia nemali na požadovanom určení naliehavý právny záujem, s ktorým záverom sa stotožňuje aj odvolací súd.

18. Správne prvoinštančný súd dospel aj k záveru o nedostatku vecnej legitímácie, pretože v spore nevystupovali všetky subjekty, ktorých práv a povinností sa týkal predmet sporu.

19. K otázke vecnej legitímácie odvolací súd uvádza, že aktívne vecne legitimovaná je strana, ktorá tvrdí a je schopná preukázať, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a pasívne vecne legitimovaná je strana, o ktorej žalobca tvrdí, že je nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti a v spore to aj skutočne preukáže. Skúmanie vecnej legitímácie strán (aktívnej a pasívnej) je imanentnou súčasťou každého sporu a jeho výsledok sa prejaví v rozhodnutí vo veci samej.

20. Súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok sporu o nerozlučné spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 CSP).

21. Nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore v prípade určenia neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení, tak vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu, pretože nemožno pripustiť, aby sporné uznesenia boli záväzné len pre jednu skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú skupinu nie, t. j. pre tých, ktorí boli stranami sporu, v ktorom by došlo k určeniu i neplatnosti, nakoľko výrok rozsudku je podľa § 228 ods. 1 CSP záväzný len pre strany, resp. ich právnych nástupcov. V spore o určenie neplatnosti uznesení preto nejde len o to, či konkrétny subjekt (žalobca alebo žalovaný) mohol mať podľa hmotného práva vplyv na vznik sporných uznesení, ale tiež o to, či a ako sa následné určenie neplatnosti uznesenia premietne do jeho právnych pomerov (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/366/2015 zo dňa 20. 05. 2015).

22. Potreba účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v spore tak nemusí vyplývať z výslovného ustanovenia právneho predpisu (zákona o poľovníctve), pretože vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom sporu (rozsudok bývalého NS ČR sp. zn. 3Cz/61/1987 zo dňa 29. 02. 1988, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/122/2002 zo dňa 01. 05. 2003 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/158/2010 zo dňa 17. 02. 2011 a ďalšie).

23. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z hľadiska predmetu sporu vecná legitímácia nesvedčí len stranám sporu, navyše však v žiadnom prípade aktívna vecná legitímácia v spore nesvedčí žalobcovi 2/, ktorý ani nebol účastníkom prijatých uznesení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, pretože bol len záujemcom o uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíra a žalovaná 2/ nebola v spore pasívne vecne legitimovaná, pretože bola iba zástupcom žalovaného 1/. V otázke posúdenia vecnej legitímácie možno dať žalobcom za pravdu len v tom smere, že žalovaný 1/ bol v spore pasívne vecne legitimovaný, pretože vystupoval pri prijatí predmetných uznesení na zhromaždení v zastúpení žalovanou 2/ ako správca pozemkov vo vlastníctve SR, uvedená skutočnosť však nezakladá vecnú správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu, že z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutne museli byť všetci vlastníci poľovných pozemkov stranami sporu, ktorý záver vyplýva z príslušných ustanovení zákona o poľovníctve, upravujúci rozhodovanie o prenechaní užívania poľovného revíru inej osobe, v zmysle ktorých o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (t. j. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov) s tým, že vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru (§ 11 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve).

24. Pokiaľ predmetom sporu neboli všetky vecne legitimované subjekty, teda žalobcovia neoznačili na strane žalovaných alebo žalobcu tieto subjekty, zabránil súdu prvej inštancie v možnosti posudzovať dôvodnosť žaloby z hľadiska tvrdených dôvodov neplatnosti sporných uznesení a o rozhodnutí neoprávnenia konať zvolených splnomocnencov vlastníkov poľovných pozemkov.

25. Nakoľko vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva, súd prvej inštancie nezaťažovala ani poučovacia povinnosť ohľadne správneho okruhu strán.

26. Preto odvolacia námietka žalobcov v zmysle, že otázka vecnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu je v prejednávanej veci irelevantná, je absolútne neopodstatnená a správne súd prvej inštancie žalobu zamietol aj z dôvodu nesprávne stanoveného okruhu strán sporu, ako aj pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

27. Ďalšie odvolacie námietky žalobcov uvedené pod bodom 1. a 2. boli bez akejkoľvek relevancie vo vzťahu k správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu, a preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane závislých výrokov o trovách konania (II., III. výrok) ako vecne správny potvrdil.

28. Poukaz žalobcov na čl. 2. ods. 1, 2, 3 CSP v odvolaní je v priamom rozpore s doterajšou rozhodovacou praxou, na ktorú správne prvoinštančný súd poukázal v bode 31, 35 a 37 odôvodnenia svojho rozsudku.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, a preto by mali zásadne žalovaní právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovaným preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, nakoľko si ich vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov neuplatnili a žiadne trovy im podľa obsahu spisu v odvolacom konaní nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom nepriznal (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.